

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Pomonam alloquitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANORVM

Expectatq; senem redeuntem ad numera lecti,
 Exemplum certi cauta puella tori.
 Hæc Borgi dum nostra legis, dum carmen amorum
 Fac ullam teneas esse in amore fidem.
 Quicquid amas, frueri, inq; diē, neu differ in annos
 Ni matura legis, post modo poma cadunt.

POMONAM ALLOQVITVR.

d. Ic age, dic Pomona (tuis sic semper in hortis
 Præniteant ramis pendula poma suis,) POM
 Dic age, dic, cultis errat dum Stella rosetis,
 Dum carpit violas, dum legit ipsa rosas.
 Qualis per flores, & per uernantia culta
 Visa tibi, quales ore referre deas?
 Talis per flores, qualis per sydera fulget
 Lucifer, eois dum micat ortus aquis.
 Lilia nudatæ uincunt candore papillæ,
 Puniceasq; genis purpura fusa rosas.
 Qualis Acidaliæ Cytherea uagatur in hortis,
 Textile dum capiti neſtit A doni tuo.
 Marmoreum digiti referunt candore nitorem,
 Quæq; mouet gressus, florida ridet humus.
 Pestanumq; per ora fragrat decus, inter odores,
 Fundit & ipsa suos, Ambrosiasq; suas,
 Et quoties teneræ saliunt de ueste papillæ,
 Spirat odorato mollior aura sinu.
 Illius ex oculis Zephyri mulcentur, & aer
 Fundit ab afflatu gaudia læta suo.
 Talis erat, cultis errat dum Stella rosetis,
 Stella tuis uates nobilitata iocis.

Quam Venerem dicis, unum ni distet, ocellis
 Stella gerit Charites, Cypris agit comites.
 Quis nunc teste dea nostros incuset amores?
 Seu uir, seu seram foemina canitiem?
 Felix canities, cuius requiescit in ulnis
 Siue Venus, similis siue puella Dea.
 Nostra Tomacellus damnet nunc carmina? damnet
 Eridanum, & socias increpet Heliades,
 Necte puer myrtum, myrtoq; interfere rorem.
 Ornet amatorem picta corona senem.
 Deducantq; senem iuuenes, mihi foemina plaudat,
 Digne senex stellis, digne fauore poli.

DE PATULCI, ET NIUVANO.

fessa sub Hesperidum ramis formosa Patulcis
 Ducebat somnos, & grauis aestus erat.
 Spirabant Zephyri, Zephyris strepit aurea sylua
 Sylua ciet somnos, & sopor ipse inuat.
 Ecce Niuanus adest, non expectatus amator,
 Dum puer in uolucres retia tenta parat.
 Exilit haec somno, puerumq; amplexa locauit
 Blanda toro, blandis perfruiturq; iocis.
 Decipit heu fallax spes, & frustratur amanteis,
 Saepe in amore tamen sors sua cuiq; fauet.
 Sortis amor comes est, sors & comitatur amorem,
 Quisquis amat (sorti credite) compos eris.
 Aurum multa potest, multum lacrimantia uerba.
 Praeualet haec ipsis & pretio, & lacrimis.
 Temporis haec spatium gaudet. uos tempora laeti
 Expectate, suo tempore laeta uenit.